

Et tredje mindretal (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) bemærker:

Arbejdsmarkedets Tillægspension er en del af en overenskomst, der indgik i den såkaldte helhedsløsning. De bidrag, der efter lovforslaget skal indbetales, er for hele bidragets vedkommende et løntillæg, der over en fondsdannelse, en opsparingsordning, tilgår lånemarkedet og skal give grundlaget for en tillægspensionsordning for arbejderne i landbrug, erhverv, håndværk og industri.

Det i lovforslaget foreslåede bidrag på 5 kr. 40 øre pr. uge er en del af helhedsløsningens lønramme, som først nu kan indgå i en vurdering af, om produktionen kan bære denne omkostning. I forhold til det skøn, som det økonomiske råd gav forud for helhedsløsningen, er forholdene betydelig forbedret i løbet af 1963. Den store fremgang, der har været, giver muligheder for både direkte lønforhøjelser og sociale forbedringer.

Da langt det største antal af landets pensionister ikke tidligere har kunnet få overenskomster eller ansættelsesvilkår, der gav pensionsordninger på linje med andre ansatte, men kun har folkepensionen at leve af, må det være rimeligt at bruge dele af produktionsfremgangen til sikring af en pensionsordning, der ikke kun dækker en lille del af de i produktionen beskæftigede, men omfatter alle. Mindretallet kan derfor principielt tilslutte sig en tillægspensionsordning for alle.

Lovforslagets bestemmelse om en tillægspension, der kun giver 2.400 kr. årligt efter 27 års forløb, er imidlertid en diskriminering af den store samfundsgruppe, der beskæftiges i produktionen. Når der ikke i folketingsudvalget har været muligheder for at ændre lovforslaget, må det være arbejdsgiverne, der har forhindret det, og regeringen og folketinget har ikke benyttet deres suverænitet til at forme loven, så alle får ret til en pensionsordning.

Mindretallet har derfor stillet de nedenstående ændringsforslag nr. 4, 5, 8-10 og 12 om forhøjelse af pensionsskalaen, indførelse af enkepension og bestemmelse om, at arbejdsgiverne betaler hele medlemsbidraget. Ændringsforslagene repræsenterer kun en

del af principperne i den svenske ordning, som jo også er regeringens målsætning.

Arbejdsgivernes bidrag vil selv efter mindretallets ændringsforslag ikke overstige 2 pct. af den udbetalte lønmasse. Svenske arbejdsgivere betaler $7\frac{1}{2}$ pct. i 1964. Enkepensionen er kun en del af, hvad den svenske ordning har indbygget, og forhøjelsen af pensionsskalaen giver ikke ligestilling for lønarbejderne med andre pensionsordninger.

Da de skønmæssige økonomiske beregninger for helhedsløsningen var betydeligt undervurderet for 1963, og da produktionsfremgangen har været betydelig, mener mindretallet, at den økonomiske fremgang giver grundlag for en pensionsordning, der ved væsentlige arbejdsgiverbidrag for tillægspensionens vedkommende og for folkepensionens vedkommende over skatterne vil betyde en forhøjelse af den samlede pension og omfatte alle, uden at bestående overenskomster om pensionsret forringes.

Det er endvidere mindretallets opfattelse, at det er regeringen og folketinget, der nu har ansvaret for pensionslovgivningen. Arbejdsmarkedets parter har gennem helhedsløsningen afgivet denne sag til lovgivningsmagten. Derfor er det ikke et spørgsmål om, hvad arbejdsgiverne vil yde hertil, men hvad der skal ydes for at gennemføre en pensionsordning, hvorefter de lavere pensioner hæves op til et pensionsniveau på omkring 60 pct. af en arbejdsindtægt.

Disse synspunkter medfører som konsekvens, at også administrationen og lovgivningsmagten bør repræsenteres i repræsentantskabet for Arbejdsmarkedets Tillægspension, hvorimod arbejdsgiverrepræsentationen ikke ses at have rimelig baggrund. Det medfører også, at fondens midler må investeres på en måde, der gør fonden til en demokratisk-økonomisk faktor. Investering i boligsektoren må herunder fremhæves. Under lovforslagets § 21 er der allerede muligheder for anbringelse i et boligfond, der over almenyttigt boligbyggeri kan virke til gavn for medlemmerne.

Mindretallet indstiller lovforslaget til vedtagelse med de af arbejdsministeren og mindretallet stillede ændringsforslag og underændringsforslag.